

е, че учителя съ едно показване, или по-добър съ посочване на урока, остава сичкий товар на ученика, да вдълбава, колко-то може, въ паметъ-та си това, кое-то му е зададено да научи, нъ кое-то често не разбира. И до днесъ въ наши-тѣ училища се иска отъ учителя да върви въ сѣко нѣщо прѣдъ ученика, безъ да ся обърне внимание да ли ученика самъ не може нѣщо да добие. И тъй главна-та несгодность е въ това, че на дѣте-то се отнема сѣка възможность да добие какво-годѣ самостоятелно. На едно дѣте ако му не давахъ да стѣпи на собствени-тѣ си крака, то мѣчно щеше да се научи да ходи ако то и да е противъ естество-то. Не по-малко е потребно въ умствено-то прѣстѣпване къмъ самостоятельность. Едно отъ главни-тѣ условия въ възпитание-то, особено отпървъ пѣтъ, е да се упѣти дѣте-то, що-то отъ първа-та крачка на умствена-та си работа, да усѣти че стои на свои-тѣ крака, придобива самичко и надвива на мѣчнотии-тѣ въ нова-та си работа. Пакъ и длѣжноть-та на учителя не се състои главно въ това, да върви прѣдъ дѣте-то, безъ да се обърне да види, какъ то подиръ него прѣстѣпя, а да върви съ него и да му бѣде повече помагачъ въ работѣ-тѣ, отколко-то водачъ. Въ такъвъ случай дѣте-то, като глѣда, че прѣстѣпя на свои-тѣ крака и сичко придобива самичко, съ помощъ-тѣ на учителя си, насърчува се и дору добива самонадѣянность въ работа-та си. Това е, кое-то недостигаше въ нашия-та досегашна училищна работа, а тъй и въ първоначални-тѣ ни ръководства. **Това иска нагледно-гласна-та метода** да подпѣлни и къмъ това е посоченъ и нашия Букварь.

Въ основа-та на тази метода лѣжи здраво педагогическо положение и се опира на математическа точность, и именно, че се прѣстѣпя като по стѣпала, отъ видимо-то къмъ непознато-то и отъ лесно-то къмъ по-мѣчно-то. Това става тъй. Прѣди да почне учителя изучавание-то на букви-тѣ, както ще видимъ по-доду, той трѣбва да приготви учащи-тѣ си съ нѣколко прикасици. Като пакъ пристѣпи вече къмъ сами-тѣ букви, той отваря Букваря и показва на ученици-тѣ си първа-та за букви-тѣ картина. Картина-та, като новъ за дѣте-то прѣдметъ, прави му впечатление, ако я разбере напълно, ако ли не, учитель-тѣ му помага да я разбере. Отъ съдържание-то на картина-та дѣте-то изважда, тъй да се каже, гласъ и казва, какво вижда, кога-то учитель-тѣ го пита. Нъ желание-то е не само картина-та да се разбере, а да се прочитѣтъ и букви-тѣ, кои-то исказватъ съдържание-то на картина-та